

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Convocatio communis plebis ad Sepulchrum communis patriæ Parentis
exornandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

non est Optatum, sic Imperatum. Habet & omnia Tempora. Praefens, Praeteritum, Futurum. Sed felix qui moritur antequam moritur, non moritur quando moritur.

De mortuorum animalium exuvijs Morales in Sapiens diuimus, & calcemus: vt calcant terram, terra & facit. mortis memores. Si supra Caelum, Solemque ob- Exa-4- ambulare audeant: Vellem sibi Immortalitatis com- parent, Calceosque hyacinthinos, & caelestes: Quam pulchri gressus tui in his Calceamentis, o Fili Cam? Principis!

CONVOCATIO COMMVNIS PLEBIS AD SEPVLCHRVM.

COMMVNIS PATRIAE PARENTIS, EXORNANDVM.

Vos quoque tandem compello, Vos ad Sepulchrum illud conuoco, o Artifices, o Opifices cuiuscumq; Artis, aut Professionis: vt Domino ac Principi vestro, cui vtiliter aliquando vestras locastis operas, modò honorem, obsequiumq; extremum hic praefatis reddatis. Advoco, inquam, vt communi Patriae Parenti, quem boni omnes cuiuscumque sortis lugent, pro modulo vestro Parentalia exhibeatis, Capulum eius funebre cinquentes. Et verò optatum, vt ab hoc Monumento pedem non referatis, nisi etiam aliquid arti & professioni vestrae consonum sapienter enuncietis, ac mortui Tumulo memoriale suffigatis, Exordite tu o diues Mercator, qui varios sub te alens Opifices, illorum Dux esse ioles & Comphaeus.

Va qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plausi peccatum, quò velocius tuatis in Tartarum, quasi Rheda vecti Felix: o Alexander! qui Iulitiae, Fortitudinis, Temperantiae, Prudentiae Quadriga vectus, in Caelum tendis: Quadriga tua saluatio.

Accingere gladio tuo super femur tuum, Potentissime Princeps. Ne timeas a nocturno timore, in teculo brelo exitu huius vitae. Sed contra Principatus & potestates, refores tenebrarum harum, intende pro sperè, procede, & regna, sub vexillo Regis gloriae Lectulum eius ambiunt sexaginta fortes, omnes ad bella doctissimi. H. s. adscriptus in delectu Militum, ingredietis in Civitatem Regiam, o uans & exultans: sicut exultant victores capta praeda, quando Iudaeo disuadunt spolia.

Dies hominis fugiunt. Velociores curro. Trape seculi sunt Quasi nuncius praecurrens. Sicut Auis quae veredo transvolat in aere. Et non invenitur argumentum nisi inmersis, se tantum sonitus alarum veritatis leuè ventum: Sic & nos nati contumidè desinitimus esse. Dies Alexandri Principis inspicie, praecurteat, fugiunt, transvolant. Iter tamen Virtutis eius frequitis. Vestigia reliquit quae in eas.

Pertigis ad metum currens, Tibi lampada tradit. Malo Alexandrum oculo curi lachrymis, quam Sapiens penicillo cum coloribus depingere. Et hoc deplorato, quod in imagine pertransit homo, sed & scripta conturbatur. Quid sublimia meditantur Morales? Quid Statuas, Nomen, Honores ambiunt in Civitate terrena? Velut omnium surgentium, Domine, Pfabr, imaginem ipsorum ad vrbium vrbis in civitate tua. Quid potè iuar Imago, pereunte exemplari, & originali prototypo.

Vita tuae culmus, o Alexander, Anonum & Sapiens meritorum spicis foecundus, iusto isprem: Patis coloribus familias falce mortis demersus, & quidem a lituo tempore, Augusti decimo sexto die. Sic ingruisieris in Sepulchrum in abundantia, sicut inferitur aceruus vrbis, in tempore suo.

Memoria Alexandri, Benignissimi Principis, in Sapiens compositione odoris facta, opus pigmentarum, in omni pigmento ore quasi mel indulcabitur. Memoria enim Iulitae Principis cum laudibus: Nomen impietatum pntrefcet. Et idem

Quid Vita Hominis, nisi Nox & Umbra quaedam Occidentis? Quid Moies, nisi crepusculum Orientis lucis? Ergo Alexandri, Saeculi vmbra de ferens, Caeli lucem spectans, signet annum Mortis suae, & dicat: Nox praecedit, Dies a Vite M. appropinqvat.

F I N I S.

Opusculum I. Mariale.

MANTE

Sapiens mercator. Ps. 84.

Sapiens Architectus. 2. Cor. 5.

Sapiens lapideus.

Sapiens rusticus. Eccl. 4.0.

Isa. 10.

Sapiens nauarchus.

Mendaces filij hominum in statueris, ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite fidere. Diuitiae si affluant, nolite cor apponere, fugiant enim inftar somnii transvolant: Dormierunt somnum suum, & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. Dormiuit Alexander, quid illarum tulit? Sed praemissit, dum recte factorum provisio dicebat: Quasi nauis in situis de longe portans panem iud.

Domus nostra, lutea, terrenum habens fundamentum, sensim sine sensu colabascit: Sed si terris domus vestra dissoluatur, habemus domum non manufactam, aeternam in Caelis. Ad hanc te vocis nostris deducimus, o Princeps!

Quid me iuuat è varo marmore sepulchra condere? Quid celsas Pyramides erigere, sibi eondi debet cinis & putredo? Si animus his nec claudis, haec neque in colere potest!

Elige in his faxis nunc, Princeps in clype, de quo Me Tumulum fabricare iubes, pro vermibus istis. Non solum apti sunt iugo nostri iuueni. Nam & graue iugum super filios Aiae, à die exitus de ventre matris, usque in diem sepulturae in matrem omnium, ab eo qui vititur hyacintho & portat coronam, usque ad eum qui vititur lino crudo. Nec purpura, nec Vellus aureum profuit Alexandro, vt eximeret, vel alleuaret hoc iugum. Quid ergò Computret iugum à facie olei.

Dignit Nauem Vector in fine sedens. Sic Tu, o Homo mortalis! fluctuantem vitae tuae Carinam rege, à hinc prospiciens. Praevide exitum, praecave exitum. Provide, ne post vitae huius fluctus, aeternus sequatur luctus. Statim ab ortu, respice portum.